

Дело C-128/21

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда**

Дата на постъпване в Съда:

26 февруари 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва)

Дата на акта за преюдициално запитване:

17 февруари 2021 г.

**Жалбоподатели в първоинстанционното производство и страни
производството по обжалване:**

Lietuvos notarų rūmai

M. S.

S. Š.

D. V.

V. P.

J. P.

D. L.-B.

D. P.

R. O. I.

**Ответник в първоинстанционното производство и жалбоподател
производството по обжалване:**

Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

Предмет на спора в главното производство

Жалба за отмяна на решение на Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba (Съвет по конкуренцията на Република Литва; наричан по-нататък „Съветът по конкуренция“) от 26 април 2018 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) в частта, в която се приема за установено, че Notarų rūmai (Нотариалната камара) и нотариусите, членове на Президиума на нотариалната камара (наричан по-нататък и „Президиумът“) (наричани заедно по-нататък „жалбоподателите в първоинстанционното производство“) са нарушили изискванията на член 5, параграф 1, точка 1 от Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymas (Законът за конкуренцията на Република Литва) и член 101, параграф 1, буква а) от Договора за функциониране на Европейския съюз, като им е разпоредено да прекратят нарушението и им е наложена глоба

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Тълкуване на член 101 от Договора за функциониране на Европейския съюз (наричан по-нататък „ДФЕС“).

Основание — член 267, алинея 3 ДФЕС.

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 101, параграф 1 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че нотариусите в Република Литва са предприятия по смисъла на член 101 ДФЕС, когато извършват дейност, свързана с приетите от Нотариалната камара уточнения, описани в настоящия случай?
2. Следва ли член 101, параграф 1 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че приетите от Нотариалната камара на Литва уточнения, описани в настоящия случай, представляват решение на сдружение по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС?
3. Ако отговорът на втория въпрос е положителен, имат ли тези уточнения за своя цел или резултат предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията в рамките на вътрешния пазар по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС?
4. При произнасянето по въпроса за евентуално нарушение на член 101, параграф 1 ДФЕС следва ли описаните в настоящия случай уточнения да се подлагат на преценка в съответствие с критериите, посочени в т. 97 от решение Wouters?
5. Ако отговорът на четвъртия въпрос е утвърдителен, представляват ли изтъкнатите от жалбоподателите цели — а именно уеднаквяване на

нотариалната практика, запълване на празнота в нормативната уредба, защита на интересите на потребителите, гарантиране на принципите на равно третиране на потребителите и пропорционалност и защита на нотариусите от неоснователно носене на гражданска отговорност — легитимни цели при преценката на тези уточнения в съответствие с критериите, посочени в т. 97 от решение Wouters?

6. Ако отговорът на петия въпрос е утвърдителен, трябва ли да се счита, че ограниченията, наложени с тези уточнения, не надхвърлят необходимото, за да се гарантира постигането на легитимни цели?

7. Следва ли член 101ДФЕС да се тълкува в смисъл, че може да се приеме, че нотариусите, които са били членове на президиума, са нарушили тази разпоредба и могат да бъдат глобени на основание, че са участвали в приемането на описаните в настоящия случай уточнения, докато са работили като нотариуси?

Цитирани разпоредби от правото на Съюза и практика на Съда

Член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз (наричан по-нататък „ДЕС“).

Член 101ДФЕС.

Решение от 19 февруари 2002 г., Wouters и др., С-309/99, EU:C:2002:98 (наричано по-нататък „решение Wouters“), т. 46, 47, 57, 67—69 и 97.

Решение от 18 юли 2013 г., Consiglio nazionale dei geologi, С-136/12, EU:C:2013:489 (наричано по-нататък „решение Consiglio nazionale dei geologi“), т. 35, 36, 42, 53 и 54.

Решение от 18 юли 2006 г., Меса-Medina и Мајсен/Комисия, С-519/04 Р, EU:C:2006:492 (наричано по-нататък „решение Меса-Medina и Мајсен/Комисия“), т. 47.

Решение от 23 ноември 2017 г., ЧЕЗ Електро България и Фронтекс Интернешънъл, С-427/16 и С-428/16, EU:C:2017:890 (наричано по-нататък „решение ЧЕЗ Електро България“), т. 42, 43 и 46.

Решение от 4 септември 2014 г., API и др., С-184/13—С-187/13, С-194/13, С-195/13 и С-208/13, EU:C:2014:2147, т. 31 и 41.

Решение от 24 октомври 2002 г., Aéroports de Paris/Комисия, С-82/01 Р, EU:C:2002:617 (наричано по-нататък „решение Aéroports de Paris/Комисия“), т. 74.

Решение от 1 юли 2008 г., МОТОВЕ, С-49/07, EU:C:2008:376 (наричано по-нататък „решение МОТОВЕ“), т. 25.

Решение от 28 февруари 2013 г., *Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas/Autoridade da Concorrência*, C-1/12, EU:C:2013:127

Решение от 15 март 2018 г., Комисия/Чешка Република, непубликувано, EU:C:2018:186.

Решение от 24 май 2011 г., Комисия/Белгия, C-47/08, EU:C:2011:334.

Цитирани разпоредби от националното право

Член 5, параграф 1, точка 1 и член 3, параграфи 19 и 22 от Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymas (Закон за конкуренцията на Република Литва; наричан по-нататък „Законът за конкуренцията“) (изменен със Закон № XIII-193 от 12 януари 2017 г.).

Член 2, член 6, параграф 1, член 6², параграфи 1 и 6, член 8, член 9, член 10, точки 4 и 7, член 11, параграфи 2 и 3, член 12, член 13, член 16, член 19, параграфи 1 и 2, член 19¹, член 20¹, параграф 1, член 21, член 26, член 28 и член 45 от Lietuvos Respublikos notariato įstatymas (Законът за нотариусите на Република Литва; наричан по-нататък „Законът за нотариусите“) (изменен със Закон № XIII-570 от 29 юни 2017 г.).

Член 8, параграфи 6 и 7, член 10, точка 4, член 18, параграф 1, член 19, параграфи 1, 2, 4 и 6, член 20, параграф 1, член 23, член 25, член 26, параграф 3 и член 28, параграф 3 от Lietuvos notarų rūmų statutas (Устав на литовската нотариална камара; наричан по-нататък „Уставът“), одобрен с постановление № 1R-3 на министъра на правосъдието на Република Литва от 3 януари 2008 г.

Точка 1.7 и точка 2.6 (изменени с постановление № 1R-182 от 29 юни 2012 г.) и точки 1.2, 1.6 и 2.2 (изменени с постановление № 1R-386 от 31 декември 2014 г.) от Notarų imamo atlyginimo už notarinių veiksmy atlikimą, sandorių projektų parengimą, konsultacijas ir technines paslaugas laikinieji dydžiai (Временна тарифа за таксите, начислявани от нотариусите за извършване на нотариални действия, подготовка на сделки, консултации и технически услуги; наричана по-нататък „Временната тарифа“), одобрена с постановление № 57 на министъра на правосъдието на Република Литва от 12 септември 1996 г.

Кратко представяне на фактите и на главното производство

- 1 Съгласно член 19 от Закона за нотариусите, нотариусът начислява такса за извършване на нотариални действия, подготовка на сделки, консултации и технически услуги, чиито размер се определя от министъра на правосъдието на Република Литва след съгласуване с министъра на финансите на Република Литва и Нотариалната камара.

- 2 Във Временната тарифа, одобрена с постановление № 57 на министъра на правосъдието на Република Литва от 12 септември 1996 г., таксите за извършване на нотариални действия към момента на настъпване на фактите по настоящото дело се определят главно чрез посочване на минимални и максимални ставки. В този правен акт (в редакцията, относима към настоящия случай) таксите се определят по следния начин:
- за нотариално удостоверяване на договор за ипотека върху недвижим имот се събира такса в размер от 0,2 до 0,3 на сто от стойността на имота, но не по-малко от 50 LTL и не повече от 500 LTL (съответно от 1 януари 2015 г., в размер от 0,2 до 0,3 на сто от стойността на имота, но не по-малко от 14,48 EUR и не повече от 144,80 EUR) (точка 1.7),
  - за нотариално удостоверяване на договор за залог се събира такса в размер от 0,2 до 0,3 на сто от стойността на вещта, но не по-малко от 50 LTL и не повече от 500 LTL (съответно от 1 януари 2015 г., в размер от 0,2 до 0,3 на сто от стойността на вещта, но не по-малко от 14,48 EUR и не повече от 144,81 EUR) (точка 2.6),
  - за нотариално удостоверяване на договор относно сервитут, право на плодopolзване или права на строеж, или относно договор за ползване на вещ, се събира такса в размер от 28,96 до 86,89 EUR (точка 1.6),
  - за нотариално удостоверяване на договор за замяна на недвижим имот, включително случаи на замяна на недвижим имот с движима вещ или друг обект на граждански права, се събира такса в размер от 0,4 до 0,5 на сто от стойността на по-скъпата вещ, но не по-малко от 28,96 EUR и не повече от 5792,40 EUR) (точка 1.2), а за нотариално удостоверяване на договор за замяна на движими вещи се събира такса в размер от 0,3 до 0,4 на сто от стойността на по-скъпата вещ или друг обект на граждански права, но не по-малко от 14,48 EUR (точка 2.2).
- 3 С резолюция от 30 август 2012 г. Президиумът на Нотариалната камара приема, че когато страните по сделката не сочат стойността на ипотекирания имот или заложената вещ, трябва да се начисли максималният размер на нотариалната такса, посочена в точки 1.7 и 2.6 от Временната тарифа за нотариално удостоверяване на договор за учредяване на ипотека или залог.
- 4 В своя резолюция от 23 април 2015 г. Президиумът на Нотариалната камара уточнява как следва да се изчисляват нотариалните такси при учредяване на сервитут върху няколко отделни недвижими имота с един договор. Президиумът решава да препоръча ставката на таксата по т. 1.6 от Временната тарифа да се умножи по броя на обектите върху които се учредява(т) сервитут(и).

- 5 В своя резолюция от 26 май 2016 г. Президиумът на Нотариалната камара потвърждава, че когато с един договор се заменят части от няколко обекта, нотариалната такса може да се изчисли като се сумират размерите на таксите по т. 1.2 от Временната тарифа, изчислени въз основа на цената на всеки прехвърлен чрез сделката обект.
- 6 В своя резолюция от 26 януари 2017 г. Президиумът на Нотариалната камара приема, че когато с един договор се ипотекират няколко недвижими имота, размерът на нотариалната такса, посочена във Временната тарифа, „се изчислява като се сумират таксите, изчислени въз основа на стойността на всеки ипотекиран имот“.
- 7 Посочените по-горе резолюции на Президиума на Нотариалната камара (наричани по-нататък и „уточненията“) са приети с консенсус от присъствалите членове на Президиума (единодушно) и са публикувани в интранет страницата на Нотариалната камара.
- 8 В обжалваното решение Съветът по конкуренция сочи, че чрез уточненията жалбоподателите в първоинстанционното производство са въвели механизъм за изчисляване на нотариални такси, който във всички случаи определя максималните суми по Временната тарифа, които е възможно да се начисляват за нотариално удостоверяване на договор за ипотека, замяна и сервитут, при който са ипотекирани, прехвърлени или обременени със сервитут няколко обекта; в резултат на това косвено са определени размерите на таксите, които се начисляват от нотариусите, въпреки че преди приемането на тези уточнения нотариусите са били свободни, в конкретни случаи, да определят и по-ниски такси. Съветът по конкуренция приема също така, че жалбоподателите в първоинстанционното производство са определили директно размера на таксата — а именно максималната ставка в рамките на таксите — която да се начислява от нотариусите за нотариално удостоверяване на договор за ипотека или залог, когато стойността на ипотекирания имот или заложената вещ не е посочена от страните.
- 9 Заключение в обжалваното решение е, че с приемането на уточненията Нотариалната камара — действайки чрез своя управителен орган, Президиума — и нотариусите са сключили споразумение за ограничаване на конкуренцията, като по този начин са нарушили изискванията на член 5, параграф 1, точка 1 от Закона за конкуренцията и член 101, параграф 1, буква а) ДФЕС. Съгласно член 3, параграф 19 от Закона за конкуренцията, определението за споразумение обхваща понятието за решение на сдружение. В обжалваното решение се посочва, че Нотариалната камара е сдружение на стопански субекти, по-специално нотариуси. Така, за целите на член 101, параграф 1 ДФЕС, в обжалваното решение се приема, че уточненията, приети от Нотариалната камара, представляват решение на сдружение, прието с участието на осем нотариуса, членове на Президиума на Нотариалната камара.

- 10 В обжалваното решение Съветът по конкуренция определя съответния пазар като пазар на нотариални актове в Република Литва и разглежда уточненията като едно нарушение, продължило от 30 август 2012 г. поне до 16 ноември 2017 г.; освен това той счита тези действия за споразумение, чиято цел е ограничаването на конкуренцията между всички нотариуси.
- 11 Жалбоподателите в първоинстанционното производство обжалват решението пред Vilniaus apygardos administracinis teismas (Окръжен административен съд, Вилнюс). С решение от 19 февруари 2019 г. съдът уважава жалбата и отменя частично обжалваното решение.
- 12 С жалбата си до Lietuvos Vyriausiasis Administracinis Teismas (Върховен административен съд, Литва; наричан по-нататък „запитващата юрисдикция“) Съветът по конкуренция моли запитващата юрисдикция да отмени това решение и да отхвърли жалбата на жалбоподателите в първоинстанционното производство.

Основни доводи на страните в главното производство

- 13 В настоящото производство жалбоподателите в първоинстанционното производство твърдят, че нотариусите са по същество длъжностни лица, упражняващи публична власт и са представители на държавната власт. Според жалбоподателите в първоинстанционното производство нотариусите се конкурират помежду си по качеството на услугите, а не по цената. Както се посочва в жалбата им до първоинстанционния съд, по това време в Литва са упражнявали дейност 262 нотариуса.
- 14 Според жалбоподателите в първоинстанционното производство с приемането на уточненията те се стремят да изпълняват задачата на Нотариалната камара, посочена в член 9, точка 5 от Закона за нотариусите, а именно да уеднаквят нотариалната практика, както и функциите на Нотариалната камара, посочени в член 8, точки 6 и 7 от Устава, а именно обобщаване на нотариалната практика и представяне на заключенията на нотариусите (по този начин в настоящия случай те имат законодателни правомощия). Жалбоподателите в първоинстанционното производство твърдят, че уточненията имат за цел и запълването на празнота в нормативната уредба, защита на интересите на потребителите, гарантиране на принципите на равно третиране на потребителите и пропорционалност, и защитата на нотариусите от неоснователно носене на гражданска отговорност. По време на проверката, извършена от Съвета по конкуренция, Нотариалната камара изтъкнала, че стойността на ипотеканото имущество е важен критерий за по-слабата страна — т.е. учредителя на ипотека — за да може да прецени до каква степен ще бъдат обременени активите му; следователно определянето на максимален размер на нотариалната такса, когато стойността на ипотекания имот или заложената вещ не е посочена, има за цел да се насърчат страните по сделката винаги да посочват

стойността на ипотекирания имот или заложената вещ и по този начин осигуряването на баланс между интересите на страните.

- 15 Жалбоподателите в първоинстанционното производство посочват също така, че член 19¹ от Закона за нотариалната професия въвежда критерии за определяне на размера на таксите за нотариални действия. Освен това, ако министърът на правосъдието е бил несъгласен с приетите уточнения, той е можел да допълни Временната тарифа, тъй като те са му били известни; той обаче не е предприел действия, предвидени в член 11 от Закона за нотариалната професия, т.е. не е сезирал съда с искане за отмяна на мерки, които не са в съответствие със законодателните изисквания, нито е предприел други действия за изменение на Временната тарифа. Жалбоподателите твърдят, че в този случай ДФЕС не е приложим, тъй като няма общ пазар на нотариални услуги в държавите членки на Съюза.
- 16 Ответникът в първоинстанционното производство, Съветът по конкуренция, поддържа, че нотариусите са стопански субекти и могат да се конкурират по цена в рамките, определени с Временната тарифа, както и че могат да се конкурират помежду си по размера на таксите в случаите, когато е възможно размерът им, определен с Временна тарифа, да се за изчислява по различни методи. Ответникът твърди, че както Законът за конкуренцията, така и ДФЕС забраняват споразумения за определяне на цени; следователно жалбоподателите в първоинстанционното производство нямат право да уеднаквяват нотариалната практика по начин, който нарушава тази забрана. Ответникът оспорва, че са налице празноти в нормативната уредба. Поддържа, че ДФЕС е приложим в настоящия случай, тъй като обхващат на действията на жалбоподателите включва цялата територия на Литва, и посочва, че ставките на нотариалните такси са приложими не само спрямо литовски субекти, но и спрямо субекти от други държави членки, които използват нотариални услуги в Литва.

Кратко изложение на основанията за преюдициалното запитване

- 17 Според запитващата юрисдикция Съдът вече се е произнесъл относно функциите, упражнявани от нотариусите в някои други държави членки в контекста на свободата на установяване, но все още не се е произнасял дали функциите на нотариусите, като упражняваните от нотариусите в Република Литва в настоящия случай, представляват икономическа дейност по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС и дали в положение като разглежданото в настоящия случай нотариусите са предприятия по смисъла на член 101 ДФЕС.
- 18 По-конкретно тя отбелязва, че съгласно установената практика на Съда, макар в областта на конкурентното право понятието за предприятие да обхваща всеки субект, който извършва икономическа дейност, независимо от неговия правен статут и начин на финансиране, и всяка дейност,

изразяваща се в предлагане на стоки и услуги на даден пазар представлява икономическа дейност (решение Wouters, т. 46 и т. 47 и цитираната съдебна практика), нормите на Договора, уреждащи конкуренцията, не се прилагат за дейност, която поради своя характер, своите цели и правилата, съгласно които се осъществява, не попада в сферата на икономическата дейност или е свързана с упражняване на властнически правомощия (решение Wouters, т. 57 и решение Consiglio nazionale dei geologi, т. 42).

- 19 Запитващата юрисдикция посочва, че в т. 67—69 от решение Wouters Съдът е приел, че по отношение на принципа на институционална автономност трябва да се разграничат два подхода. Съгласно първия, когато държава членка предоставя регулаторни правомощия на професионално сдружение трябва внимателно да определи критериите за обществен интерес и основните принципи, с които решенията на сдружението трябва да са съобразени, както и да запази правомощията си за вземане на решения като последна инстанция. В този случай решенията, приети от професионалното сдружение, продължават да са държавни мерки и не се уреждат от правилата на Договора, приложими за предприятия. Вторият подход е, че само професионалното сдружение носи отговорност за приетите от него решения. Освен това в т. 97 от решение Wouters Съдът отбелязва, че „не всяко споразумение между предприятия или всяко решение на сдружение на предприятия, което ограничава свободата на действие на страните или на една от тях, попада задължително в обхвата на забраната по член 85, параграф 1 от Договора. Всъщност за целта на прилагането на тези разпоредби в конкретни случаи следва най-напред да се отчете общият контекст, в който е взето или проявява последиците си решението на разглежданото сдружение на предприятия. По-конкретно следва да се отчетат неговите цели, които в случая са свързани с необходимостта от създаване на правила относно организацията, квалификацията, професионалната етика, надзора и отговорността, за да се осигурят в интерес на крайните потребители на правни услуги и на доброто правораздаване необходимите гаранции за интегритет и опит. [...] По-нататък следва да се разгледа дали ограничаващите конкуренцията последици са присъщи на преследването на посочените цели.“
- 20 Запитващата юрисдикция напомня по-конкретно практиката на Съда, в която се сочи, че е важно да се провери дали така наложените ограничения с правилата, разглеждани в главното производство, се свеждат до това, което е необходимо, за да се осигури изпълнението на легитимни цели (решение Меса-Medina и Майсен/Комисия, т. 47 и решение Consiglio nazionale dei geologi, т. 54), че обстоятелството, че дадено образуване разполага с властнически правомощия при упражняване на част от своите дейности, само по себе си не е пречка то да бъде квалифицирано като предприятие по смисъла на общностното право в областта на конкуренцията във връзка с останалите си икономически дейности (решение Aéroports de Paris/Комисия, т. 74) и че квалифицирането на дадена дейност като упражняване на властнически правомощия или като икономическа дейност трябва да се

прави отделно за всяка дейност, упражнявана от дадено образование (решение MOTOE, т. 25).

- 21 Запитващата юрисдикция изпитва съмнение дали в светлината на член 101 ДФЕС (разглеждан самостоятелно и във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС) предоставеното на Нотариалната камара право „да уеднаквява нотариалната практика“ може/трябва да се тълкува като обхващащо и правото да стандартизира размера на нотариалните такси, когато в конкретни случаи нотариалните такси (или методът за изчисляването им) за извършване на нотариални действия не са посочени във Временната тарифа, одобрена от министъра на правосъдието. В същото време запитващата юрисдикция поставя въпроса дали може да се счита, че положение като разглежданото в настоящия случай, в което Нотариалната камара приема уточнения относно размера на нотариалните такси или метода за изчисляването им в специфичните случаи, които не са конкретно предвидени в одобрената от министъра на правосъдието Временна тарифа, отговаря на критерия, посочен в т. 68 от решение *Wouters*, че „държава членка [...] запазва правомощието си да взима решения като последна инстанция“ или на критерия, посочен в т. 46 от решение *ЧЕЗ Електро България*, че „трябва [...] да е налице ефективен контрол и правомощия на държавата за вземане на решения като последна инстанция“, когато министърът на правосъдието има право в едномесечен срок от приемане на съответното решение да сезира съда с искане да отмени решение на Нотариалната камара, което може да е незаконосъобразно (член 11, параграф 3 от Закона за нотариусите) и може също така да допълни Временната тарифа като определи как следва да се изчисляват нотариалните такси в тези конкретни случаи.
- 22 Ето защо запитващата юрисдикция има съмнения дали в настоящия случай са изпълнени критериите, установени в т. 68 от решение *Wouters*, или все пак само Нотариалната камара носи отговорност за приетите от нея уточнения (решение *Wouters*, т. 69), т.е. дали уточненията, приети от Нотариалната камара, трябва да се считат за решение на сдружение на предприятия по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС.
- 23 С уточненията се установява конкретен размер на таксите, събирани от нотариусите (с първото уточнение), или метод за изчисляването им (с другите три уточнения). Както вече беше посочено, Съветът по конкуренция счита, че в случаите, които не са посочени конкретно във Временната тарифа, нотариусите трябва сами да определят размера на дължимата нотариална такса или метода на изчисляването ѝ. Следователно възниква въпросът дали член 101 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че тези уточнения имат за своя цел или резултат предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията в рамките на вътрешния пазар.
- 24 Според жалбоподателите в първоинстанционното производство с приемането на уточненията се преследват няколко цели, които според тях обосновават тяхното приемане. Запитващата юрисдикция изпитва съмнения

дали в светлината на член 101, параграф 1 ДФЕС в настоящото дело следва да се прилагат критериите, посочени в т. 97 от решение Wouters, и дали посочените от жалбоподателите в първоинстанционното производство цели могат да се считат за легитимни цели съгласно посоченото в т. 97 от решение Wouters.

- 25 Ако отговорът на последния въпрос е утвърдителен, запитващата юрисдикция е изправена и пред въпроса дали в светлината на критериите, установени в т. 97 от решение Wouters, наложените с уточненията ограничения не надхвърлят необходимото, за да се гарантира постигането на легитимни цели.
- 26 Както вече беше посочено, с обжалваното решение е установено, че осемте нотариуса, членове на Президиума на Нотариалната камара, приел уточненията, са нарушили и член 101, параграф 1, буква а) ДФЕС и член 5, параграф 1, точка 1 от Закона за конкуренцията. За запитващата юрисдикция възниква въпросът дали член 101 ДФЕС следва да се тълкува в смисъл, че може да се счита, че нотариусите, които са били членове на президиума (членове на сдружение), са нарушили член 101 ДФЕС и те могат да бъдат глобени на основание, че са участвали в приемането на уточненията, т.е. дали могат да бъдат подведени под отговорност, че са работили и като нотариуси, докато са били членове на Президиума на Нотариалната камара.
- 27 Както е видно от изложените по-горе съображения, отговорите на тези въпроси са от решаващо значение за разглеждането на настоящото дело, а именно за решаването на въпроса дали като са приели уточненията жалбоподателите в първоинстанционното производство са нарушили член 101, параграф 1 ДФЕС.